

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Cuvântul Duhului Sfânt se naște din gura Mea și Mă las în cartea Mea de azi cuvânt de praznic al nașterii Mele din mamă Fecioară acum două mii de ani, și Mă dau înviorare de cuvânt celor credincioși și sfinți cu credința și cu credincioșia cea pentru credință. Sunt Domnul Iisus Hristos, născut de la Duhul Sfânt și din Fecioară mamă, și sunt rodul credinței ei pentru duhul proorociei, căci Gavriil îngerul a fost trimis de la Dumnezeu la ea și i-a proorocit ei împlinirea proorociei lui Isaia pentru nașterea Mea din fecioară, și i-a zis îngerul că va lua ea în pântece pe Fiul Celui Preaînalt, iar ea a crezut și i-a zis îngerului: *«Fie mie după cuvântul tău»*, iar nașterea Mea din pântecele ei a fost rodul credinței ei, și apoi M-am lăsat cu acest rod și în Iosif, care, logodnicul ei fiind, la vestea că ea a luat în pântece fiu pentru ca să-l nască, drept fiind el și nevrând s-o vădească și voind s-o lase pe ascuns, a primit el apoi în vis pe îngerul Gavriil, care i-a zis: *«Logodnica ta are de la Duhul Sfânt pe Cel ce S-a zămislit în ea, și Acesta va mântui de păcate pe poporul Său»*, iar el atunci a crezut și, deșteptându-se, a împlinit și a luat la el pe logodnica sa, care a născut pe Fiul ei, Cel Unul născut și Căruia I-a pus numele Iisus Hristos.

O, poporul Meu, sunt în mijlocul tău cuvânt de naștere, tată, și îți deslușesc taina nașterii Mele, lucrare din credință înfăptuită pe pământ, și îți spun să știi că Eu, Domnul, n-aș putea coborî acum cuvânt la tine și pentru mulți de pe pământ dacă n-aș avea în mijlocul tău pe fiii credinței, pe cei ce Mă dau ție cuvânt, pe cei ce Mă cunosc prin coborârea Mea, pe cei ce au credință, tată, căci prin cel fără de credință pusă de Mine în om nu pot să împlinesc nimic, și iată, împlinesc prin ei coborârea cuvântului Meu cel de azi în mijlocul tău ca să să fii tu hrănit de Dumnezeu din rodul credinței lor în venirea Mea cuvânt pe pământ după două mii de ani de la nașterea Mea din Fecioară, naștere care a fost atunci împlinirea proorociei lui Isaia, care zice: *«Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu, și numele Lui va fi Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu!»*. Amin.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, învățați, tată, să cântați pentru credința voastră în venirea cuvântului Meu la voi, și cântați, măi fiilor, cântarea numelui Meu: „*Cu noi este Dumnezeu*“, și cântați cu tot adevărul, ca să mărturisiți prin aceasta credința voastră în cuvântul Meu, care vine la voi pe calea credinței, căci credință se cheamă calea pe care Eu vin la voi cuvânt. Nu mai pot să aștept acum mii de ani pentru ca să găsesc credință în cuvântul Meu din vreme proorocit, ci dau să rostesc cuvânt și să-l împlinesc apoi, că e vremea să Mă împlinesc iarăși cu venirea Mea, despre care este scris în Scripturile lui Ioan, care a văzut și a crezut și a scris: *«Am văzut cerul deschis și un cal alb, și Cel ce ședea pe el Se numește Credincios și Adevărat și are nume scris, pe care nimeni nu-l înțelege, și numele Lui Se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și oștile din cer vin după El»*, iar Eu îți spun acestea pentru ca să te învăț cum să crezi cuvântul venirii Mele la tine prin cei credincioși, poporul Meu, prin cei ce nu se îndoiesc de puterea Mea, care îplinește ca în toată vremea Scripturile și duhul proorociei, și iată, sunt în mijlocul tău și lucrez ca acum două mii de ani, când rosteam din Scripturi proorociei și le deslușeam pe ele ucenicilor Mei, căci dacă aș lucra altfel astăzi, n-ai avea păcat pentru îndoială dacă ai da să te îndoiești întru lucrarea și calea venirii Mele la tine cuvânt de naștere a ta din cer, poporul Meu. Duhul cel în om pus de Mine pentru așa credință, acela se face cale a Mea la tine azi cuvânt ca să te hrănesc cu el și ca să te leg de Mine cu legături tari, cu cuvânt rostit de gura Mea peste tine și care poartă în el puterea Mea, fiule, căci Eu sunt Cel cu duh dătător de viață prin cuvântul Meu de peste tine.

O, M-a durut mereu și Mă doare mereu de la cei necredincioși și îndoielnici, care n-au avut minte din cer în ei ca să poată înțelege ei lucrarea Mea de cuvânt în mijlocul tău, și Mă doare de la ei, de la cei ce aleg ce să creadă și ce să nu creadă, și le amintesc lor de Scriptura care zice de

trufia celor necredincioși și care spune: *«O, nu vorbiți născocit și nesăbuit, și graiuri trufașe să nu iasă din gura voastră, căci Domnul este Dumnezeul cunoștinței și știe toate, și de El toate lucrurile se cântăresc, iar când îndreptările Lui vin pe pământ, cei ce locuiesc lumea învață și vor învăța ce este dreptatea»*, și iarăși scris este că: *«Dacă de cel fărădelege ne este milă el nu va învăța ce este dreptatea, și în pământul celor sfinți el face strâmbătate și nu vede nicicum înălțimea Domnului»*.

O, poporul Meu, dau mereu să te nasc din cuvântul Meu cel mereu proaspăt și să te învăț taina celor credincioși, căci darul și duhul credinței celei lucrătoare se așează în cei blânzi și smeriți cu inima, iar dacă vrei să-i știi pe cei ce sunt așa, aceia sunt cei ce au credință pentru lucrările Mele pe pământ, pentru puterea Mea, care se arată prin credință și prin duhul pocăinței, tată, așa cum s-a arătat la cei trei tineri credință lucrătoare, căci în cuptorul cel de foc fiind aruncați pentru credința lor, ei cu inimi zdrobite și cu suflete smerite cereau să le fie de Domnul primită ruga lor și ziceau: *«O, Doamne, ai dat hotărâri drepte pentru tot ceea ce ai făcut cu noi. Păcătuit-am, dar nu ne lipsi de îndurarea Ta, căci nu mai e profet acum, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici loc unde să aducem înaintea Ta pârgă și să aflăm har, ci numai cu inima înfrântă și cu duh umilit să fim primiți. O, nu ne rușina, ci poartă-Te cu noi după îndurările Tale, ca să se rușineze cei ce ne împilează, și să ajungă de ocară cu toată puterea lor cei ce ne pedepsesc pe noi, ca să cunoască ei că Tu ești singurul Dumnezeu și ești Cel preaslăvit în tot pământul!»*, și o, minune, căci slujitorii împăratului nu curmară cu încălzirea cuptorului, și vâlvătaia s-a ridicat de patruzeci și nouă de coți, încât când a izbucnit afară i-a mistuit pe caldeii care erau împrejurul cuptorului, căci în cuptor îngerul Domnului a suflat vânt răcoritor, iar focul nu s-a mai atins de ei, și atunci ei au cântat cântare de laudă, preaslăvind pe Dumnezeu în cuptor, și iată, așa este biruința celor credincioși. O, erau blânzi și smeriți cu inima acești fii, și aveau în ei credință pentru lucrările lui Dumnezeu pe pământ, și aceasta este taina credinței celor credincioși, poporul Meu. Cei ce ajung în necredință nu au duhul blând și smerit, nu au loc în ei pentru Dumnezeu și pentru credință în lucrările lui Dumnezeu, nu are loc în ei duhul pocăinței, duhul duioșiei, dar în mijlocul tău Eu voiesc să Mă bucur de darurile pentru cei credincioși și să te învăț mereu tainele lui Dumnezeu, poporul Meu, iar cei credincioși dăinuiesc, tată, și nu este minciună dănuirea pe vecii a celor credincioși, și îți voi grăi ție deslușit aceasta, căci Eu sunt în mijlocul tău învățător ție, tată, numai tu să te silești să știi apoi cele ce Eu te învăț pentru nașterea ta cea de sus, pentru ca să fii tu din Dumnezeu pe pământ și prin credință să lucrezi, și să iei lucrul tău de la Dumnezeu când El vine spre tine să-l lucrezi înaintea Lui.

E praznic de naștere, și toate se nasc prin credință și sunt pe pământ apoi toate cele proorocite să vină și să fie, iar Eu te am unealtă a Mea pentru vremea lucrărilor Mele pe pământ și pentru învierea multora pentru credință și pentru mărturisire, o, poporul Meu, și vreau, tată, să te deprind cu înțelepciunea cea de sus a credinței împlinirii a toate câte sunt scrise să fie, dar Eu iarăși îți amintesc că înțelepciunea cea de sus în tine este odihna Mea în tine și calea Mea spre oameni, căci oamenii sunt fără de cunoștință din cer și nu știu taina nașterii cea de sus, și Mă doare de la cei necredincioși, căci vor fi luate de apă locașurile necredincioșilor, așa precum este scris. Tu însă ai pe Domnul. Nădăjduiește în lucrările Lui, popor hrănit și tot hrănit din cer, că Mă fac masă de cuvânt, praznic și sărbătoare în mijlocul tău. Mereu, mereu te-aș îndemna, ca Unul Care te-am îndemnat să veghezi, tată, iar Eu împlinesc peste tine veghea ținându-te veghetor, căci Eu am zis: *«Privegheați și iar privegheați, că în ceasul în care nu gândiți vine Domnul cu întrebarea Sa!»*. Amin.

Iată cum am dat Eu să prăznuiesc în tine praznicul nașterii Mele, poporul Meu. Te-am învățat, tată, iar și iar te-am învățat taina credinței, patul ei de odihnă și lucrarea ei apoi. Eu prin credința celor credincioși am croit calea venirii Mele trup pe pământ, născut din mama Fecioară între fiii oamenilor. Taina nașterii este credință în naștere. Taina facerii a toate este credință în cele ce au să vină și să fie apoi, și așa se împlinesc ele pe pământ și rămân ele tainele lui

Dumnezeu și sunt învăluite în taină, așa cum a fost și taina nașterii Mele, pe care puțini de tot au purtat-o atunci pe pământ în inimile și în lucrarea lor cea pentru nașterea Mea.

Taina credinței este lucrarea în care Eu dau să te țin, poporul Meu, că am, tată, de împlinit prin tine pe cele ce se zidesc acum, și care vor fi apoi. O, să nu socotești ca omul, căci tu vezi ce pășesc cei ce socotesc așa. Omul se simte neîndreptățit de Dumnezeu, căci el își trage merite. O, nu e nedrept Dumnezeu cu omul, căci omul este păcătos și nu are nici blândețe, nici umilință, nici pocăință. Omul zice că Dumnezeu este iubire, și bine zice, dar să mai zică și altfel, și să zică despre iubire că ea nu are nimic legat cu păcatul, căci între Dumnezeu și om stă perete despărțitor păcatul și rătăcirea omului de pe calea Mea. O, nu este Domnul nedrept cu omul, ci omul este nedrept cu Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire din iubire, iar omul este din păcat.

Să se nască din Dumnezeu omul și să fie apoi blând și smerit cu inima, ca să primească de la Mine darul credinței și duhul înțelepciunii de sus pentru lucrările Mele cu el, așa cum mama Mea Fecioară a primit prin înger lucrările lui Dumnezeu peste ea, și iată, azi grăiesc Eu ție, iar apoi va grăi ție mama Mea Fecioară, și îți va da de hrană duh de naștere, poporul Meu. O, numai copiii, numai ei rămân în duhul nașterii, căci ei sunt mici și sunt cei ajutați și sunt cei ce nu cunosc răul și semeția lui cea din vârful lui. O, e atât de semeț omul, că nici nu-și poate zări cu ochii minții lui semeția lui, și iată, îi trebuie doctor omului ca să-i spună boala și să-i dea doctorii de vedere, căci boala necăutată se întinde pe tot omul, pe trupul, pe duhul și pe sufletul lui și greu se mai poate apoi scoate țâțâna ei din om ca să poată omul să-și înnoiască viața. Toate țin de nașterea cea de sus, dar tu, poporul Meu, să nu te înveți, tată, cu cuvântul Meu de peste tine, ci să-l ai pe el măsură pentru tine între Mine și tine, căci Eu, Domnul, de aceea vin mereu în sărbători și-ți grăiesc și dau hrană sărbătorii pe pământ și în cer, căci cei din cer văd truda Mea cea pentru om și se minunează de taina lucrării Mele cea nepătrunsă de om pentru viața cea de sus a omului, pentru răscumpărarea omului. Amin.

Rămâi cuprins în taina credinței, poporul Meu. Ea este legătura dintre Mine și tine, tată. Ea este cea care poate pentru Mine și pentru tine și pentru mulți apoi pentru lucrările Mele peste oameni. Rămâi în duhul nașterii de sus, rămâi credincios Domnului Dumnezeului tău și cântă tu în ziua aceasta colindele nașterii, fiule, căci Eu și îngerii Mei am stat cu tine acum în duh de naștere, în cuvânt născător de credință pentru inima ta, ca să Mă poarte ea pe Mine în ea și să știe ea bine taina inimii îndumnezeite, inimă ca a Mea, inima Mea în inima ta, inima Mea cu tine trup și cuvânt, poporul Meu, fiu de Dumnezeu pe pământ! Amin.

O, e mare înțelepciunea Mea pentru înțelepciunea cea mică a omului, dar cei ce știu să creadă în Mine se fac fiii ei, și apoi părtași ai ei se fac ei pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2009/7 ianuarie 2010